

i Aar. Det angaar Dragør og Helsingør Lodserier. Man forsøger at rette en Smule paa de uheldige Forhold, og jeg anerkender den Beredvillighed, som der har været saavel fra Regeringens som Rigsdagens Side til at hjælpe Lodserne. Men jeg maa endnu en Gang, som jeg gjorde i Fjor, anmode om, at man hurtigst mulig søger at faa fremlagt Forslag til en endelig Ordning af disse to Lodseriers Forhold. Thi Lodsernes Stilling bliver Aar for Aar daarligere og deres økonomiske Stilling mere og mere ussel, og en skøn Dag vil det være umuligt at faa Mennesker, som vi kunne være tjente med, til at overtage disse Pladser. For nogle Aar siden indskrænkede man Lodsernes Antal i Helsingør til 20, og ganske administrativt har man senere indskrænket det til 18 for at hjælpe paa de uheldige Forhold. Nu vil man her indskrænke det til 16, men det gaar ikke an at blive saadan ved, hvis man vil drive disse Lodserier paa en forsvarelig Maade.

Jeg tillod mig i Fjor at gøre opmærksom paa, at man maaske hellere maatte skære bort paa den øverste Ende. Det er i Virkeligheden snart saaledes, at der findes lige saa mange overordnede Bestillingsmænd i vore Lodserier som Lodser. Vi have et Par Overlodser, nogle Lodsinspektører, vi have Sekretærer og Gud ved hvad. De sidde og hæve deres store Gager, og der er der aldrig Tale om, at man skærer af, og dog var det det mest naturlige at gøre det. Jeg vil opfordre til, at man denne Gang hjælper Lodserne gennem Finansloven; men jeg maa alvorlig lægge Marineministeriet paa Sinde snart at skride til en endelig Ordning af vort Lodsvæsen, hvorved de Mænd, der maa gøre Arbejdet, nogenlunde faa en Indtægt, der svarer til det Arbejde, de udføre. Det skal ikke blive ved at være saaledes, at de, der egentlig intet Arbejde udføre i Lodserierne, skulle sidde uantastede, medens man stadig giver dem, der maa udføre Arbejdet, mere Arbejde og mindre Løn.

Der staar her paa Finansloven, at Lodsernes Indtægt i Helsingør udgør 1700 Kr. paa hel Deling; men det er ikke ganske rigtigt. Det er for saa vidt rigtigt, som det er den Indtægt, de have haft, regnet fra 1. April 1901—1. April 1902.

Men fra 1. Oktober i Fjor—1. Oktober i Aar have deres Indtægt paa fuld Deling kun været 1,400 Kr., altsaa 300 Kr. mindre. Det ses altsaa, at Indtægten stadig daler, og naar vi, ved at give det foreslaaede Tilskud, tro at bringe de højst lønnede op paa 2,000 Kr., passer det ikke, det er i Reglen 3—400 Kr. lavere. Det forekommer mig, at ogsaa den Omstændighed maner til, at vi maa se snarest mulig at faa en endelig Ordning paa disse Forhold, og jeg vil haabe, at de Par Ord, som jeg har benyttet til Omtale af denne Sag i Dag, ogsaa maa bevirke — og det saa meget mere som der foreligger et Kommissionsforslag — at man fra Ministeriets Side kommer frem med et Forslag til Lov, hvorved disse Forhold endelig ordnes.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Det gør mig ondt, at jeg ikke ser den højtærede Indenrigsminister, idet den første Del af de Bemærkninger, jeg her vil gøre, skulde rettes netop til ham. Jeg maa altsaa tale til den ærede Minister ved Hjælp af Tidenden og haabe, at den ærede Minister paa et senere Tidspunkt vil gøre sig bekendt med, hvad jeg har sagt. Det, jeg ønsker at tale om, er ikke noget, der vil belaste Finansloven med nogen Udgift, og som Følge deraf kan det maaske lettere finde Gehør. Vi have blandt Arbejderne i vort Samfund to Klasser: Tyendt og Søfolk, hvem den almindelige Kontraktfrihed, der indførtes ved Næringsloven af 1857, ikke kom til gode, men den Omstændighed, at man hidtil har opretholdt en Undtagelseslov for dem, maa naturligvis ogsaa føre med sig, at man fra Statsmyndighedernes Side, fra deres Side, der haandhæve Lovgivningen, har et vaagent Øje med, at man ikke paalægger dem strengere Byrder end dem, Lovgivningen i Forvejen paalægger dem, at de, der ere stærkere end de, de, i hvis Tjeneste de staa, ikke benytte sig af de Midler, der gaa ud over den særlige Lovgivning, til at hævde deres Magt og til at underkue dem, man har givet særlige Love for. Man har ogsaa haft det for Øje. I Henhold til Tyendeloven var det saaledes tidligere lovligt at indføre Skudsmaal i Tyendets Bøger. Dette blev for-